

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Statu Religionis Christianae, Per Evropam, Asiam,
Africam, Et Orbem Nouum, Libri IV.**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1619

Cap. VI. De conciliatione fidei Chaldaeorum cum fide S. Romanae Ecclesiae, deque obedientia Paulo V. Papae praestita per Eliam Patriarcham Babylonis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11108

lum: obij: que Romæ anno Christi 1605. aut
sequenti. Ex eius manuscriptis commenta-
rijs , de Orientalium nationum Christia-
narum statu , nos multa publicauimus in
Notitia Episcopatum, typis Platinianis e-
dita. Exstant autem commentarij isti ma-
nuscripti Romæ, in Bibliotheca instructissima
Cardinalis Ascanij Columnæ, quam
libris Guilielmi Sirleti , itidem Cardinalis,
mirificè auctam is gentilibus suis reliquit.
Fuerat idem Columna protector ac curator
omnium nationum Orientalium, tempori-
bus Gregorij XIII. Papæ & successorum.

CAPVT VI.

DE CONCILIATIONE FIDEI

*Chaldaeorum cum fide S. Romanae Eccle-
siæ, de quæ obedientia Paulo V. Pa-
pæ præfita, per Eliam Pa-
triarcham Baby-
lonis.*

Contigit (ita disponente diuina pro-
videntia) ut inter eos pauperes,
quibus anno primo Pontificatus sui
Paulus Quintus, solenni ritu, pedes lauit,
quinta feria Maioris hebdomadæ, duo
reperirentur Chaldaeï , unus monachus,
alter

alter laicus, qui Sanctorum Apostolorum limina visitaturi paulò ante Romam venerant.

Hi postea domum reuersi, cum renunciassent Elię Babylonis Patriarchae, cuius obedientiae subiacebant, quanta paterni amoris significatione eos Summus Pontifex excepisset, eiusque nomine nonnulla munera illi attulissent; & libellum reddidissent professionis fidei, quae Orientalibus ad urbem venientibus credenda, confiterendaque proponitur, ipse tanta in se suosque commotus charitate, quam primùm legatos ad summum Pontificem decreuit, qui ei gratias agerent; utque communem patrem ac dominum agnoscerent, & illius obedientiae subiectum se esse significarent. Profitebatur enim Patriarcha unum idemque cum Sancta Romana Ecclesia de fide sentire. Nam Chaldaei Sedem Babylonis ab Apostolica Sede constitutam, & subinde fidei doctrinam ab eadem accepisse; constanter assertunt.

Et quamquam manifestissimis implicati sint Nestorij erroribus atque haeresibus, ostendere nihilominus omni studio contendunt, differentiam inter nos & ipsos consistere in verbis tantummodo, non autem in sensu verborum. Legati statim

tim ac iter ingressi sunt , in latrones inciderunt : itaque aliquos decernere oportuit. Multis & hi quoque calamitatibus affliti, et si Romam peruererint, nihil egerunt, immo legationem suam suspectam reddiderunt. Perterriti enim, quia audiuissent quam execrabile esset & quam odiosum apud nos Nestorij nomen, ut Nestorianæ hæresis inuidiam declinarent, nonnullas abstulerunt paginas, ex libris, quos ad recognoscendam doctrinam fidei, quam profitentur, & Ecclesiasticos eorum ritus, obtulerant; ita persuasi à subdolo quodam interprete Neophyto antea Hebraeo: Propterea dimissi, re infecta, abierunt.

Quod cum in eorum reditu Patriarcha postea intellexisset, & ex his, quæ Legatis in urbe acciderant, cognouisset negotium eorum imprudentia perturbatum inuersumque fuisse, statuit initio cum Episcopis suis consilio denuò Legatum mittere, qui non tantum officia obedientiæ atque obseruantiae summo Pontifici debita præstaret; sed rationem fidei, quam Chaldaeï profitentur, redderet: & si error aliquis in eoru[m] profensione reperiretur, correctionem humiliter ab eo postularet. Legatio demandatur Ad[am] seu Adamo Archidiacono Cameræ Patriarchalis, monachorum Chaldaeorum Archimandritæ, viro docto & prudenti.

Is ad

Is ad urbem, anno tertio à discessu priorum Legatorum, venit, & Paulo V. Papæ litteras Patriarchæ sui reddidit, & cum illis fideli professionem, atque commentarium à se iussu Patriarchæ sui compositum, de conciliatione dogmatum Chaldæorum cum fide Catholica; postulauitque summa animi demissione, ut cuncta diligenter examinarentur expenderenturque, & pro necessitate saluti eorum consuleretur.

Epistola Eliæ Patriarchæ Babylonij ad Paulum V. & alia eò spectantia exstant apud Petrum Strozam lib. citato.

Adamo autem ad suos redeunti ab eodē Pontifice, presbyteri duo ex Societ. Iesu, Ioannes Ant. Marietius, & Petrus Metofcita, viri docti ac pij, sunt adiuncti: vt in Babylonica Ecclesia vniuersa reducenda omnes animi vires intenderent: vt narrat Nic. Godignus lib. i. de rebus Abassinorum.

CAPVT VII.

DE ARMENIIS.

Armenia natio, longè copiosissima, duobus Patriarchis primarijs subiicitur: quorum unus est Armeniae Maioris, residens in monasterio Ecmeaz in prope opidum Eruan in Persia: alter

K

ter